

DUBROVAČKA GLUMICA NE PRESTAJE POBIRATI POHVALE NAKON SVEČANE CEREMONIJE OTVARANJA

Što je to poručila Nataša Dangubić da je oduševila Grad?

Kako Igre nemaju solada? **Da se uspuho tamo neki vijećnik u vas da Igre koštaju ko neki nogometni klub.** Valjda Barcelona što ti ga ja znam, pa neka koštaju! Pa neka spendavaju! Ovi vaši tamo samo trču za loptom. Ovi moji isto štogod pametno reću. E, je li tako?

Piše DuList
Foto Ivan Pozniak

'DAJ DITE MATERI' – bio je samo jedan od komentara nakon savršene izvedbe naše proslavljene glumice i Dubrovkinje Nataše Dangubić na Otvaranju Dubrovačkih ljetnih igara. Prvi put, nakon dugo vremena, Dubrovčani su s oduševljenjem gledali Generalnu, pa onda i svečano Otvaranje. U svome govoru nije izostavila i neka poznata imena u Gradu koja će često u javnom prostoru reći što im smeta ili što treba popraviti. Na njene izjave, dosjetke nije nedostajalo smijeha, a posebno se ističe njeno obraćanje gradonačelniku Matu Frankoviću. Jednostavno, bilo je to – to, od početka do kraja! Ne treba izostaviti kako je upravo Dangubić bila zaslužna za sve što je izrečeno, točnije za scenarij ovogodišnjeg Otvaranja.

Opet vi i opet ja

Dobarveče najljepši naš Grade, dobarveče lijepa čejadi, ajme što ste mi se intonali, strašno me to gusta. I ja sam ovu monturu od Božića smišljala.

Je li ovo Orkestar presto svirati da ja ne propjevam, je li? Ovo mi se para kako neki déja vu, opet vi i opet ja. Pa koga gusta, gusta, a koga ne gusta što me briga. Pa nijesam se ja sama prezentala, mene su zvali, e a zašto su me zvali?

Jer da ja znam dubrovački, da znam ovega i onega, da znam sve što se po Gradu čini i govori. Ja sam lijepo promislila dobro doć, za zaradit koji solad. E, ma govoru oni meni nema solada. Kako nema solada? Sad moram do vlasti poč. Kako Igre nemaju solada? Da se uspuho tamo neki vijećnik u vas da Igre koštaju ko neki nogometni klub. Valjda Barcelona što ti ga ja znam, pa neka koštaju! Pa neka spendavaju! Ovi vaši tamo samo trču za loptom. Ovi moji isto štogod pametno reću. E, je li tako? Jeste čuli? Sad ako što glupo budu govorili meni će pribokavat, ma dobro ja ću hrabro.

Na finimentu ja sam došla. Rekla sam dobro, nemate solada pa će ove godine biti po mome, po NAŠEMU, kako nas gradsku čeljad gusta. I nijesam ja to ništa sama, ja sam sve po Gradu išla i pitala sam Zoru, Guku, Lukru, Franicu kakvo treba bit otvaranje. I skupa smo konkludali. Otvaranje je CE RE MO NI JA, TRADICIJA. Otvara se Festival, najvažniji u svijetu, Festival se otvara. Neka je veselo, neka je radosno i najvažnije, neka nam se lijepo o Gradu govori.

Ne interesa me taj dan, što ti ga ja znam, ima li puno stolova po Gradu, kakvi su nam furesti je li im treba crtat

bon ton, je li treba oni vaš Roko bit u vijeću. Pa o temu mislimo svaki dan. Pa možemo li se jednu noć pretvarat da je sve u redu? *Non me interesa! Simple, na finimentu simple.* Ništa moderno, *contemporary, TRADITION ONLY.*

Ovo sam malo na engleskom da me furesti razumiju. Ovega, i znači ništa politika, angažman, dugi govori, ništa. U to ime gradonačelniče, malo skratite. (Usljedio je govor gradonačelnika).

Gradonačelniče, jeste finuli? Jeste! Nijesam razabrala da je kraj, nijesam ovu poantu, ali krasno ste govorili. Fenomenalno! Poslije ću Vas kritikati, sad fenomenalno. Ovo ga ja moram malo kokolavat, mi o njemu ovisimo. E, sad kad je on finuo mi možemo početi. Ma pazite kako ćete, nemojte se komu zamjerit jer ko zna što će bit dogodine. Ma nas večeras ima i večeras smo tu i kako ono reću u Trilogiji – još nas vrag nije odnio. (Fanfare, ulazi knez).

Ajme, kako nam dugo nije bilo gospara kneza i djetiči, svi su došli. (Govori knez).

Dohodu glumci, evo nam Njarnjasa i gracarije. (Knez: Neka udu! Glumci su zauzeli pozornicu).

Pica od skandala

Dosta, dosta, fermajte, largajte se, largajte. Oprostite kneže, ovo su ko pučani, oni su vazda kontra Grada govorili, vlastela nikad. To vam je isto kako danas, jednima je dobro, a drugima nije. E, ma nećemo danas o grubijem stvarima, jesam rekla! Evo veselo, veselo, evo nam Linda. Oni su vazda veseli. (Nastupa Lindo pa

Ima jedan grad u svijetu za koji je dosta reć Grad pa da svi u svijetu znaju na koji se Grad misli

glumci).

Čekajte, ti mali largaj se, ti si glavna pica od skandala, amo makni se ča. Svi se tu zricajte. Kneže, oprostite, mladi su. Dobro je govorio oni naš Arsen Dedić – mlade treba kočit. Ja sam im izričito rekla da ne govoru kontra Grada, a oni su izabrali baš ove tekstove što govoru kontra. Jeste vi dobre glave? Što vam je?! Malo se... Amo! Kako u Splitu pjevaju Ništa kontra Splita, a imaju onu Ultru, tamo će mašu glavama, a mi imamo Igre pa vazda kontra. Lijepo, moramo znat što su nam ostavili naši davni oci i da to lijepo znamo sačuvati, a ne vazda gazit po temu i kritikati, da ništa ne valja. Učinimo da valja kako naši davni oci lijepo – sloboda, FREEDOM, LIBERTAS. Sloboda, da svi lijepo govoru isto i da činu isto i da mislu isto. A ne vazda jel da, kritikati da ništa ne vaju. Dozovite se u pamet. Ako se gradonačelnik evo, umalo se dozvo, možete i vi. (Glazba i glumci).

Evo što je Dubrovnik njima, a što oni Dubrovniku da za njime plaču

makar su svi taknuti ovom ljepotom. Ti ode ne možeš ostati netaknut jer je ode sve počelo, jer smo mi taj kamen i ode su svi počinjali i odovle su onda išli poslije osvajati svijet. I naša Tere, i Marko Polo, i Rade Šerbedžija, i Goran Višnjić i Daniel Day-Lewis... Evo, evo oprostite, ali ko je znao ko je Daniel Day-Lewis, dok on nije došao ode u nas u Grad i odigro Hamleta. Pa nijesu ljudi imali pojma. Pa onda kad je zaigro u Gradu, onda se za njega znalo, onda je on postao ovi *Left foot*. Hej, a mi koji smo se ode rodili, mi smo vazda znali da nijesmo, da sad ne govorim okle, da koga ne ofendamo, nego iz Grada.

Prve riječi

Ima jedan grad u svijetu za koji je dosta reć Grad pa da svi u svijetu znaju na koji se Grad misli. E, a kad smo bili mali, aj mi recite koje su prve riječi što smo hi govorili. Dobro, prvo smo govorili mama, tata ko sav svijet, a onda poslije tega što smo prvo govorili? Bubonik, hoće rijet Dubrovnik, dobro neki su govorili Dudonik, te ne

Moramo znat što su nam ostavili naši davni oci i da to lijepo znamo sačuvati, a ne vazda gaziti po temu i kritikati

kontam. I ovega, što smo pjevali kad smo bili mali, kad su ovi svi gorika pjevali, ne znam, padaju pahulje, što ti ga ja znam ove gluposti. Što smo pjevali mi? Sunce, more, Dubrovnik! (Uslijedila je pjesma Serenada Dubrovniku...)

Ljudi, je li ovo mirita ključice? Kneže, je li mirita? (Ključici su predani glumcima).

Njarnjasi, kako znate večeras festižaju i ko hoće znati koji je ovo grad, koji se ovdje vidi. Ovo je Njarnjas Grad. Njarnjasi su ga zidali, Njarnjasi ga gospoduju, Njarnjasi su mu i zakone dali. U ovemu je Gradu svaka libertat. Vazda sam ovo čela izgovorit... E, sad, svi znamo kako će otvaranje finit i opet svi čekamo taj momenat da se digne bandijera i da krenu oni stihovi koje mi od vazda znamo. Je li znamo? E, ako znamo, ja bi vas molila čeljadi moja draga da ove godine govorite himnu s nama. To je naša himna, mi je nosimo u srcu i ko će je ljepše od nas reć. Evo, mi ćemo vam pomoć. Hrabro, slobodno, glasno – Libertas!

Dignite bandijeru, Igre počinju!